

ἢ τιθεῖσα. ὁ ἰσᾶς, ἢ ἰσᾶσα. ὁ εᾶς, ἢ εᾶσα. ὁ ζευγνῦς, ἢ ζευγνῦσα. ἢ Φῦς, Φῦσα. ἢ δῦς, δῦσα. Τῶν δὲ ἕδετέρων βραχεῖα ἢ λήγυσα. τὸ ποιῆσαν, τὸ πράξαν, τὸ τιθεῖν, τὸ ζευγνύν.

Τόνος, ἢ χρόνος "Αρθρον.

§. ψνζ'. "Αρθρον δὲ, τὸ μὲν ἀρσενικόν, ἢ ἕδτερον, ἀνάγεται ἐπὶ τὰ τῶν Ὀνομάτων τριτόκλιτα, κακείνοις ὁμοίως ἔχει τὸν χρόνον. ἐπὶ μὲν γὰρ Εὐθείας, καὶ Αἰτιατικῆς, βραχύ. ἐπὶ δὲ γενικῆς, ἢ Δοτικῆς, μακρόν. ὄς, ἔ, ὦ, ὄν. ἐπὶ τῶν ἄλλων δὲ ὁμοίως ταῖς ἐκείνων καταλήξεσιν ἔχει. Αἱ μόντοι γε Εὐθεία, καὶ Αἰτιατικαὶ τῶν "Αρθρων, ἔκ ὀζυτονῶνται, ὡς τὰ Ὀνόματα, ἀλλὰ βαρύνονται, ὡς αἱ Προθέσεις, καὶ τινες τῶν συνδέσμων. Τὸ δὲ θήλυκόν, τοῖς δευτεροκλίτοις ἔπεται. Καὶ τὰ μὲν Προτακτικὰ, ἢ πνεύματα, ἢ Τόνος ἐπιδέχεται· τὰ δὲ Ὑποτακτικὰ, ἢ πνεύματα, ἢ Τόνος. Πᾶν μὲν ἔν "Αρθρον ἀπὸ Φωνήεντος ἀρχόμενον, δασύνεται. τὸ δὲ τῆς Κλητικῆς ὦ, ἔκ "Αρθρον. διὸ ἢ ἕθεν ἄτοπον, εἰ ψιλῶται.

Χρόνος Ἄντωνυμίας.

§. ψνή. Ἄντωνυμία δὲ, ἢ μὲν Πρωτότυπος ἐπὶ τοῦ πρώτου προσώπου, μακροκαταληκτεῖ, ἐπὶ τε Εὐθείας, ἢ Γενικῆς, ἢ Δοτικῆς. ἐπὶ δὲ Αἰτιατικῆς, βραχυκαταληκτεῖ. Τῆς δὲ δευτεροπροσωπέσεως τοῦ βραχύ μὲν ἐπὶ τῆ Ἐνικῆ, σύ. μακρόν δὲ ἐπὶ τῆς παραληγέσεως τῶν Πληθυντικῶν. ὑμεῖς, ὑμῶν. Τῆς δὲ Δοτικῆς τὸ ι, ἐπὶ μὲν τῆ πρώτου, ἢ δευτέρου προσώπου, μακρόν. ἡμῖν,